

IMÁDSÁG.

Isten,
Szelíd pásztora mindeneknek,
Akitől lett, hogy szépek és jók,
Bolondok, bölcssek, mind szeretnek.
Akitől lett a drága kedves:
Mert a világok, s gyermekük,
A fák gyümölcse, mind Neked lesz,
A Te örömeid a fák,
Mégis, hiába rontja léreg,
Te élteted, Te kelteted,
S amit Neked hágy, azzal éred.
Tiéd, amit nevelt a nap,
Tiéd, amit leversz a jéggel,
S amit magunknak ültetünk,
Te megtetézed a Tiédde.

Isten,
Erős parancsolója az erőknek,
Aki világok magvait vetetted,
Akit imádnak a nagyok,
Mert még az égbolt sincs felettéd,
Csak enmagad vagy
Szép homlokán a korlátlan Zenitnek,
Te mondhatod csak: Én Isten vagyok,
S minden világok istenitnek.

Isten,
Bölcsöm, napom
Szerelmes ajkam áldott szomjúsága,
Bölcs biztatóm
Ne nyugózz nagy törvénnyel engem,
Csak mondd így: Menj békén fiam
És gyönyörködj az életemben.

MONOSTORI HUGÓ.